

ger

investeringen van de rijkere huishoudens. 'Het klopt tegelijkertijd dat het gewicht van de middenklasse relatief klein is', licht Paul De Grauwe ook die andere kant toe. In omvang blijkt het idee van de kleine belegger dus vooral een mythe. Want hoewel die kleine belegger wel degelijk bestaat, zijn de bedragen relatief klein tegenover de grote beurspelers.

Vandevelde ziet goede redenen voor de terughoudendheid van de middenklasse. 'We horen vaak dat de Belgische spaarder conservatief is en meer zou moeten beleggen, maar het echte speculeren heeft toch behoorlijke risico's. Het is raadzaam om die risico's te spreiden en vooral, maar een deeltje van je spaargeld op die manier te beleggen.'

Dan rijst de vraag waarom de relatief onbeduidende kleine belegger de inzet is geworden in de discussie over het belasten van beurswinsten. Volgens Vandevelde is het eenvoudig: 'De boodschap dat vooral de kleine belegger getroffen wordt door dat soort belastingen, behoort gewoon tot het lobbywerk ertegen. Tegelijkertijd zou een deel van de beurswinst afdragen gewoon logisch zijn. Als je daar los van ideologie over nadenkt, zou je pleiten voor een gelijkaardig belasting van alle inkomsten, wat de oorsprong ook is. Want er is geen reden om winst uit kapitaal anders te belasten dan winst uit arbeid. Dat is nu wel het geval.'

Miskleun

Bij het tot stand komen van de federale regering in 2020 kwam de linkerzijde met de effectentaks als overwinning uit de voorafgaande onderhandelingen. Het zou de grootste schouders meer laten bijdragen in deze economisch moeilijke tijden. Maar De Grauwe spreekt zich scherp uit tegen die effectentaks. 'Het is een miskleun geworden. De grote jongens ontsnappen eraan, want zij beleggen op manieren die de effectentaks ongemoeid laat, zoals bijvoorbeeld aandelen op naam. Het plan om de sterkte schouders een bijdrage te laten betalen mislukt zo compleet. Of het was misschien wel nooit echt de bedoeling en moest dienen als rookgordijn', vraagt de econoom zich retorisch af.

Voor Toon Vandevelde is het idee achter de effectentaks wel waardevol en ook logisch, maar ook wil hij de regels bijgeschaafd zien en vooral een Europese dimensie krijgen. 'Anders blijft het geld zich verplaatsen naar waar het interessanter is. Kapitaal is namelijk mobieler dan arbeid. Natuurlijk kan je met een Europese aanpak nog steeds met je geld naar belastingparadijzen als de Kaaimaneilanden vluchten, maar serieuze banken willen daar ook minder en minder mee te maken hebben.'

Paul De Grauwe pleit voor een andere aanpak: 'Een vermogensbelasting is een veel beter idee. Want effecten zijn maar een deel van het vermogen van de welgestelden. Als je alleen dat stukje van hun kapitaal belast, gaan ze wel andere vormen zoeken om zo de belasting te ontlopen.' In tegenstelling tot de effectentaks wil De Grauwe voor de vermogensbelasting een belastingtarief die naam waardig. 'Niet 0,15 procent, zoals bij de effectentaks, maar hoger en toenemend naarmate de rijkdom stijgt.' Niet heel onlogisch, vindt ook Vandevelde. 'Onderzoek laat zien dat de gegoede klasse immers meer winst haalt uit iedere belegde euro dan de middenklasse. Dat vergroot op zijn beurt weer de ongelijkheid.' ■

Discriminatie

Ongelijkheid op Vlaamse arbeidsmarkt groeit door corona

De coronacrisis heeft de ongelijkheid op de Vlaamse arbeidsmarkt vergroot. Dat blijkt uit onderzoek van zowel de SERV als van gelijkenkansencentrum Unia en de FOD Werkgelegenheid.

TEKST SIMON BELLENS

Voor groepen die al benadeeld waren op de arbeidsmarkt, zoals mensen met een migratieachtergrond of met een arbeidshandicap, slaat de coronacrisis extra hard toe. Dat toont een studie aan van de Commissie Diversiteit die voor de Sociaal-Economische Raad Vlaanderen (SERV) de impact van de coronacrisis op de arbeidsmarktpositie van kansengroepen onderzocht. 29 procent van de mensen geboren buiten de EU en 21 procent van de mensen met een arbeidshandicap leden tijdens de crisis tijdelijk of permanent baanverlies tegenover respectievelijk 14 en 15 procent van de bevolking.

'Die groepen zijn oververtegenwoordigd in de zwaarst getroffen sectoren, zoals de horeca of de bouwsector, maar werken ook vaker met een deeltijds of uitzendcontract', licht nationaal secretaris van het ACV en voorzitter van de Commissie Diversiteit Ann Vermorgen toe. 'Een stageplek vinden of duaal leren, waarbij je op de werkvloer een beroep aanleert, is door de coronacrisis dan weer moeilijker, waardoor de jeugdwerkloosheid toeneemt bij kwetsbare jongeren die sneller het onderwijs verlaten. Koppel daaraan de gedwongen digitalisering, waarvoor mensen in armoede vaker de juiste apparatuur of wifi ontbreken, en je ziet de vicieuze cirkel. Precies de groepen die al voor de crisis de grootste drempels op de arbeidsmarkt ervoeren, zijn nu de eerste slachtoffers.'

Diploma

De arbeidsmarktintegratie van kwetsbare groepen is in Vlaanderen al langer een zere plek. Recent lichtte gelijkenkansencentrum Unia zijn laatste Sociaal-Economische Monitoring toe, waarin het samen met de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg kijkt naar de positie van mensen met een migratieachtergrond op de arbeidsmarkt. Daaruit bleek dat de arbeidsmarktintegratie van die groep slechts langzaam en mondjesmaat verbeterd.

Hoewel het rapport dateert van voor het begin van de coronacrisis, biedt het verklaringen voor de ongelijke impact van de crisis, vertelt Maarten Huvenne van Unia. 'We zien een echte kloof op de arbeidsmarkt tussen mensen van Belgische en van vreemde origine. De werkzekerheid ligt voor die groep flink lager. Zelfs bij een gelijk diploma krijgen ze geen gelijke kansen op de arbeidsmarkt, dat is een van de redenen waarom ze vaker werken in preciaire banen en sectoren. Voor mensen van vreemde origine is een diploma geen gouden ticket. Bij elke Monitoring kunnen we daarvoor steeds meer verklaringen uitsluiten, en wordt discriminatie waarschijnlijker. Omdat de coronacrisis hen harder treft, wordt het alsmaar dringender om die discriminatie te kunnen opsporen, bijvoorbeeld met praktijktesten.'

'Voor mensen van vreemde origine is een diploma geen gouden ticket'

MAARTEN HUVENNE, UNIA

Relance

'Het is nodig om inclusiviteit al van meet af aan in de relanceplannen in te bouwen, en niet pas achteraf', roept Ann Vermorgen de overheden op. 'We hebben alle talenten nodig. We weten immers nu al dat we binnenkort handen te kort zullen hebben in bijvoorbeeld de zorg en het onderwijs.' Maar net nu wijzigt de Vlaamse regering het inburgeringstraject voor nieuwkomers. Voortaan moeten zij zelf betalen voor gestandaardiseerde taalcurricula en -testen, en moet wie na twee jaar te weinig heeft gewerkt, een bijkomende taalttest afleggen. 'Dat treft vooral mensen die al een grotere kans hebben op armoede. De Vlaamse regering verhoogt een drempel die al hoog was. Taal is erg belangrijk, maar dat kan je misschien net goed aanleren op de werkvloer.' ■

